I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 2450/98,

annettu 13 päivänä marraskuuta 1998,

lopullisen tasoitustullin käyttöön ottamisesta Intiasta peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen tankojen tuonnissa ja väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 6 päivänä lokakuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2026/97 ([1]) ja erityisesti sen 15 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, joka on tehty komission kuultua neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

A. VÄLIAIKAISET TOIMENPITEET

(1) Intiasta peräisin olevien, CN-koodeihin 7222 20 11, 7222 20 21, 7222 20 31 ja 7222 20 81 kuuluvien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen tankojen (jäljempänä ”terästangot” tai ”kyseinen tuote”), yhteisöön suuntautuvaan tuontiin sovellettavat väliaikaiset tasoitustullit otettiin käyttöön komission asetuksella (EY) N:o 1556/98 ([2]), jäljempänä ”väliaikaista tullia koskeva asetus”. Toimenpiteet toteutettiin *arvotullien* muodossa; arvotullin määrä vaihteli 0 prosentista 25 prosenttiin, ja jäännöstulli oli 25 prosenttia.

(2) Asetuksen (EY) N:o 2026/97, jäljempänä ”perusasetus”, 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti komission asetuksella (EY) N:o 1084/98 ([3]) käyttöön otettuja väliaikaisia polkumyyntitulleja pienennettiin väliaikaista tullia koskevalla asetuksella. Tämä polkumyyntitullien muuttaminen oli tarpeen, jotta tuotteeseen ei samanaikaisesti sovellettaisi sekä polkumyynti- että tasoitustulleja polkumyynnistä tai vientituesta johtuneen saman tilanteen korjaamiseksi.

([1]) EYVL L 288, 21.10.1997, s. 1
([2]) EYVL L 202, 18.7.1998, s. 40
([3]) EYVL L 155, 29.5.1998, s. 3

B. MENETTELYN JATKO

(3) Väliaikaisen tullin käyttöön ottamista koskevan asetuksen hyväksymisen jälkeen useat asianomaiset osapuolet esittivät huomautuksensa kirjallisesti. Komissio tarjosi mahdollisuuden tulla kuulluiksi sitä pyytäneille osapuolille.

(4) Komissio jatkoi lopullisten päätelmien tekemiseksi tarpeellisina pitämiensä tietojen hankkimista ja tarkistamista.

(5) Osapuolille ilmoitettiin olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella aiottiin suositella lopullisen tasoitustullin käyttöönottoa ja väliaikaisen tullin vakuutena olevien määrien lopullista kantamista. Osapuolille myönnettiin myös määräaika, jossa näiden oli esitettävä huomionsa kyseisen ilmoittamisen jälkeen.

(6) Asianomaisten osapuolten suullisesti ja kirjallisesti esittämät huomautukset tutkittiin ja lopullisia päätelmiä muutettiin kun siihen oli aihetta.

C. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

(7) Tarkastelun kohteena ovat ruostumattomasta teräksestä valmistetut tangot, jotka eivät ole enempää valmistettuja kuin kylmänä muokattuja tai kylmänä viimeisteltyjä ja joissa on vähintään 2,5 painoprosenttia nikkeliä ja jotka ovat poikkileikkaukseltaan ympyrän muotoisia, sekä poikkileikkaukseltaan muun muotoiset vastaavat tangot.

(8) Väliaikaisen tullin käyttöön ottamista koskevan asetuksen hyväksymisen jälkeen jotkin vientiä harjoittavat Intian tuottajat väittivät, että yhteisöön vietävät tuotteet ja Intian kotimaan markkinoilla myytävät tuotteet eivät esimerkiksi kemiallisilta ominaisuuksiltaan ole keskenään vertailukelpoisia, eikä niitä siksi voida pitää samankaltaisina tuotteina.

(9) Tätä väitettä ei voitu hyväksyä, koska todettiin, että Intiassa tuotetut ja myydyt terästangot sekä yhteisössä myydyt Intiasta peräisin olevat terästangot ovat fyysisiltä, teknisiltä ja kemiallisilta perusominaisuuksiltaan sekä käyttötarkoituksiltaan samanlaisia.

(10) Eräs vientiä harjoittava tuottaja väitti, että DIN 1013 -vakionormia vastaavat tuotteet kuuluvat nykyisen tukien vastaisen menettelyn soveltamisalaan ja että ne pitäisi siksi ottaa huomioon. Tarkastelun yhteydessä kuitenkin todettiin, että nämä tuotteet olivat kuumavalssattuja tankoja, eivätkä ne siis kuuluneet tarkastelun alaan sellaisena kuin se on määriteltynä menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa ([1]) ja väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa. Lisäksi todettiin, että tuotteet eivät kuulu toimenpiteiden kohteina oleviin CN-koodeihin. Tämän vuoksi väitettä ei hyväksytty.

(11) Koska muita väitteitä ei esitetty, vahvistetaan väliaikaisesta tullista annetun asetuksen johdanto-osan 8 — 11 kappaleessa esitetyt päätelmät.

D. TUET

1. Passbook-järjestelmä (Passbook Scheme, PBS)

(12) Intian viranomaiset väittivät, että tämä väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 16 — 24 kappaleessa esitetty järjestelmä ei ollut tasoitustullin käyttöönottoon johtava, koska se oli perusasetuksen liitteen I i kohdan sekä liitteiden II ja III mukainen sallittu tullinpalautusjärjestely. Viranomaiset väittivät lisäksi, että liitteen I i kohdassa ei edellytetä, että maahantuodut tuotantopanokset käytettäisiin vientituotantoon.

Liitteen I i kohdassa kuitenkin selvästi todetaan, että maahantuodut tuotantopanokset on käytettävä joko vientituotteiden tuotantoon (liitteessä II tarkoitettu tullinpalautusjärjestely) tai maahantuotujen tuotantopanosten määrän, laadun ja ominaispiirteiden on oltava samat kuin kotimarkkinoilla valmistettujen tuotantopanosten (liitteessä III tarkoitettu korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestely). PSB-järjestelmä antaa mahdollisuuden tuoda tullitta tavaroita, jotka eivät ole vientituotteiden valmistukseen käytettäviä tuotantopanoksia tai tuotantopanoksia, joiden määrä, laatu ja ominaisuudet ovat samat kuin vientituotteeseen sisältyvien kotimarkkinoilla valmistettujen tuotantopanosten. Tämän vuoksi PBS-järjestelmän ei katsota olevan perusasetuksen mukainen sallittu palautusjärjestely tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestely.

([1]) EYVL C 264, 30.8.1997, s. 2

(13) Neljä vientiä harjoittavaa intialaista tuottajaa väitti, että käytännössä järjestelmä toimii laillisena tullinpalautusjärjestelynä ja että tästä on osoituksena se, että normaaliarvon oikaisuja on hyväksytty PBS-järjestelmän osalta vastaavissa polkumyynnin vastaisissa menettelyissä. Tällainen oikaisu ei kuitenkaan ole merkityksellinen arvioitaessa sitä, onko PBS-järjestelmä tasoitustullin käyttöönottoon johtava tuki; kyseinen seikka on vahvistettu perusasetuksen säännösten perusteella johdanto-osan 12 kappaleessa esitettyjen syiden vuoksi. Kun tasoitustullin käyttöönottoon johtavan tuen olemassaolo on todettu, vastaanottajan saama etu on niiden tuontitullien kokonaismäärä, joita vientiä harjoittavalta tuottajalta ei ole kannettu tämän tuontitoimista. Tämän vuoksi PBS-järjestelmän järjestäminen uudelleen ei ole riittävä toimi sen määrittämiseksi, mihin tuotteisiin materiaalit sisältyivät fyysisesti.

(14) Intian viranomaiset viittasivat myös tuotantopanoksia ja myyntiä koskevien vakionormien (Standard Input/Output norms) järjestelmään perustuvaan tarkastusmenettelyyn, jota käsitellään väliaikaisesta tullista annetun asetuksen johdanto-osan 19 kappaleessa. Vientituotteille määritetyissä vakionormeissa vahvistetaan ne määrät tavanomaisesti tuotuja raaka-aineita, jotka tarvitaan yhden lopputuoteyksikön tuottamiseen. Intian viranomaiset väittivät, että järjestelmän tarkoituksena on varmistaa perusasetuksen liitteen I i kohdan sekä liitteiden II ja III mukaisesti, ettei tuontitulleja palauteta liikaa. Intian viranomaisten mukaan komissiolla oli lisäksi mahdollisuus tarkastaa kaikki toteutetut toimet varmistaakseen, etteivät palautetut määrät olleet liian suuria.

Tätä väitettä ei voida hyväksyä, koska tuontimaksujen liiallinen palauttaminen liittyy ainoastaan asianmukaisesti luotuun palautusjärjestelyyn ja koska on todettu, että PBS ei ole perusasetuksen liitteen I i kohdassa sekä liitteissä II ja III tarkoitettu palautusjärjestely.

(15) Lisäksi Intian viranomaiset väittivät, että tuotantopanoksia ja myyntiä koskeviin vakionormeihin sisältyvä niin sanottu vähimmäisarvonlisä (Minimum value addition, MVA) ei muuta PBS-järjestelmää tuontia korvaavaksi tueksi, koska siinä ei ole vähimmäismäärää kotimarkkinoilla tuotetuille tuotantopanoksille ja MVA voidaan saada myös muilla keinoin, esimerkiksi maahantuotuja tuotantopanoksia käyttäen.

Koska PBS-järjestelmä on jo katsottu tasoitustoimenpiteiden alaiseksi tueksi sillä perusteella, että se perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan perusteella riippuu vientituloksesta, tuontituesta ei ole tarvetta tehdä lisäpäätelmää.

(16) Intian viranomaiset väittivät, että PBS-järjestelmän tuet eivät ole tasoitustoimenpiteiden alaisia, koska PBS lakkautettiin 31.3.1997 ja ainoastaan muutamat yritykset voivat yhä käyttää niille aiemmin myönnettyjä palautuksia. Intian viranomaiset viittasivat perusasetuksen 17 artiklaan, jossa säädetään, että tasoitustoimenpiteet pysyvät voimassa ainoastaan sen ajan ja siinä laajuudessa kuin on tarpeen sellaisen tasoitustoimenpiteiden alaisen tuen tasoittamiseksi, joka aiheuttaa vahinkoa; lisäksi Intian viranomaiset viittasivat aiempaan yhteisön käytäntöön. Neljä vientiä harjoittavaa intialaista tuottajaa väitti olevan hyvin kyseenalaista, voidaanko järjestelmää, joka ei enää ole voimassa, pitää tasoitustullin käyttöönottoon johtavana.

On otettava huomioon, että vaikka PBS-järjestelmä on lakkautettu, järjestelmä antaa yrityksille yhä mahdollisuuden hakea palautusta 31.3.1997 mennessä toteuttamistaan vientitoimista, ja tutkimuksen aikana todettiin, että ne voivat käyttää näitä palautuksia 31.3.2000 saakka. Näin ollen järjestelmä tarjoaa yhä huomattavia etuja mainittuun päivämäärään saakka ja on siten tasoitustoimenpiteiden alainen. Sen jälkeen myönnettyjen tukien osalta katsotaan, että on noudatettava perusasetuksen 5 artiklassa vahvistettua periaatetta, jonka mukaan tasoitustoimenpiteiden alaisen tuen määrä lasketaan vastaanottajalle tutkimusajanjakson aikana annetun edun mukaan. Tutkimusajanjakson aikana PBS-järjestelmä lakkautettiin, kuten Intian viranomaiset totesivat, ja korvattiin sitä seuranneella tuontitulleja koskevien hyvitysten järjestelmällä (Duty Entitlement Passbook Scheme, DEPBS), joka myös katsotaan tasoitustoimenpiteiden alaiseksi tueksi (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 34 kappale). Koska tukia yhä myönnetään DEPBS-järjestelmästä, pidetään tarpeellisena ottaa käyttöön toimenpiteet, jotka perustuvat tutkimusajanjaksona saatuihin PBS- tai DEPBS-järjestelmästä saatuihin etuihin, koska perusasetuksen 17 artiklan perusteella on edelleen tarpeen toteuttaa toimenpiteitä vahinkoa aiheuttavien tukien tasoittamiseksi.

(17) Edellä mainitun väitteen lisäksi Intian viranomaiset ilmoittivat, että kauppaministeriön heinäkuussa 1998 antamien ohjeiden vuoksi intialaiset tuottajat voivat hakea palautusta enintään 30.9.1998 saakka, eikä 31.3.2000 saakka, kuten aiemmin oli määrätty (ks. edellä johdanto-osan 16 kappale). Intian viranomaiset pyysivät, että muutos otetaan huomioon lopullista päätöstä tehtäessä.

Ensiksikin on huomattava, että koska nämä ohjeet esitettiin hyvin myöhäisessä vaiheessa tutkimusta, ohjeiden soveltamista käytäntöön ei voida tarkistaa. Koska PBS-järjestelmä on korvattu sitä seuranneella DEPBS-järjestelmällä (jota myös pidetään tasoitustoimenpiteiden alaisena tukena) ja tukia myönnetään yhä DEPBS-järjestelmästä, ei ole asianmukaista jättää huomiotta viejien PBS-järjestelmästä tutkimusajanjaksona saamia tukia. Tämän vuoksi on otettava käyttöön toimenpiteet PBS- ja DEPBS-järjestelmistä tutkimusajanjaksona saatujen tukien tasoittamiseksi. Muussa tapauksessa tukea myöntävät hallitukset voisivat välttyä tasoitustoimenpiteiltä yksinkertaisesti muuttamalla järjestelmän nimen tutkimusajanjakson aikana.

(18) Neljä vientiä harjoittavaa intialaista tuottajaa väitti, että tuen laskemisessa olisi pitänyt käyttää kyseisten tuotteiden viennin liikevaihdosta tutkimusajanjaksona saatuja palautuksia eikä Passbook-järjestelmän vuoksi kyseisistä tuotteista kantamattomia tulleja. He väittivät, että kantamattomien tullien käyttö edun määrän perusteena oli tässä tapauksessa johtanut liian suureen tuen määrään suhteessa Euroopan yhteisöön suuntautuneen viennin todelliseen määrään; tämä aiheutui edun käytön ajoituksesta.

On huomattava, että tuen määrä määritetään vastaanottajayritykselle tutkimusajanjaksona annettavan edun perusteella. Ainoastaan silloin, kun tullit jätetään kantamatta passbook-järjestelmän yhteydessä, aiemman viennin määrän perusteella saatuja palautuksia todella käytetään. Siten vastaanottaja vapautetaan ainoastaan kyseisessä tapauksessa tuontitullista, joka muuten olisi pitänyt maksaa.

(19) Neljä vientiä harjoittavaa intialaista tuottajaa väitti, että väliaikaisten polkumyyntimarginaalien ja tukien määrän vahvistamisen yhteydessä jotkin määrät oli laskettu kahteen kertaan. Tuottajat väittivät erityisesti, että osa PBS-eduista, joihin ei myönnetty oikaisua polkumyynnin vastaisen menettelyn yhteydessä, oli laskettu kahteen kertaan tuen määrän kanssa ja että polkumyyntimarginaalia olisi pitänyt pienentää.

Ensinnäkin on syytä huomata, että polkumyynnin vastaisen menettelyn oikaisut ja tukien vastaisen menettelyn tasoitustoimenpiteiden laajuus on analysoitava eri tavalla, koska menettelyt perustuvat eri perusasetuksiin. Perusasetuksen 2 artiklan 1 a

kohdan ii alakohdassa säädetään, että tukena ei pidetä vientiin menevän tuotteen vapauttamista veroista ja maksuista, jos vapauttaminen on myönnetty perusasetuksen liitteiden I, II ja III säännösten mukaisesti. PBS-järjestelmää pidetään tasoitustoimenpiteiden alaisena tukena syistä, jotka on esitetty väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 25 kappaleessa, ja viejien saama etu on laskettu sen tullimäärän perusteella, joka normaalisti olisi kannettu tutkimusajanjaksona harjoitetusta tuonnista, mutta jota ei PBS:n puitteissa kannettu. Tuen määrän ja polkumyyntimarginaalin määrittäminen ovat siis tulosta kahdesta erillisestä laskentamenettelystä.

Lisäksi on muistettava, että koska kaikkien tutkittujen järjestelmien todettiin olevan perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettua vientitukea, väliaikaisia polkumyyntitulleja vähennettiin tasoitustullin määrällä.

(20) Lopuksi Intian viranomaiset väittivät, että järjestelmää käyttäneiden yritysten saaman kokonaistuen laskentaan sisällytetty korkomäärä ei sisälly Maailman kauppajärjestön (WTO) tukia ja tasoitustulleja koskevaan sopimukseen. Intian viranomaiset väittivät myös, että yhteisön tavanomaisena käytäntönä ei ole ottaa tällaisia eriä huomioon laskettaessa tukijärjestelmistä hyötyvien yritysten saaman edun määrää.

Korko otettiin huomioon kuvaamaan tuen vastaanottajan saamaa etua, koska vastaanottajan ei tarvitse hankkia vastaavansuuruista rahoitusta kaupallisista lähteistä. Perusasetuksen 6 artiklassa (joka on sisällöltään sama kuin tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen 14 artikla) todetaan selvästi, että tuen laskemisessa käytetään vertailukohtana kaupallisilta markkinoilta hankitun vastaavan rahoitusmäärän kustannuksia. Yhteisön vakiintuneena käytäntönä on WTO:n sopimuksen voimaantulosta lähtien ollut ottaa koron määrä huomioon laskettaessa tuen kokonaismäärää tällaisissa tapauksissa; näin on tehty useissa tapauksissa viime aikoina. Siksi tämä vaatimus hylättiin.

2. **Tuotantohyödykkeiden tuonti etuustullein (Export Promotion Capital Goods Scheme, EPCGS)**

(21) Intian viranomaiset ovat esittäneet lukuisia vaatimuksia, jotka liittyvät väliaikaisesta tullista annetun asetuksen johdanto-osan 36 – 39 kappaleessa kuvattuun järjestelmään, jossa tuotantohyödykkeitä tuodaan etuustullein (EPCGS-järjestelmä). Vaatimukset koskevat järjestelmän luokittelua tueksi ja tuen määrän laskemista.

(22) Väitettiin, ettei laissa ole velvoitetta, jonka mukaan järjestelmän avulla hankittuja tuotantohyödykkeitä pitäisi käyttää ainoastaan vientituotteiden valmistukseen, joten järjestelmän avulla tuoduille tuotteille myönnettyä tullivapautta ei voida pitää tasoitustoimenpiteiden alaisena tukena.

Tämän väitteen osalta tutkimuksen yhteydessä todettiin, että voidakseen hyödyntää EPCGS-järjestelmää yrityksen on sitouduttava viemään tuotteita tietyn rahamäärän arvosta tiettynä ajanjaksona. Järjestelmä riippuu näin ollen vientituloksesta eli etua ei voi saada viemättä tuotteita. Tämän vuoksi järjestelmää pidetään perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisena erityisenä tukena ja siis tasoitustoimenpiteiden alaisena. Edellä mainittujen seikkojen perusteella kysymys siitä, käytetäänkö tuotantohyödykkeitä ainoastaan vientituotteiden tuotantoon, on merkityksetön.

(23) Lisäksi väitetään, että perusasetuksen liitteen I (Vientitukia koskeva esimerkkiluettelo) i kohdan käsite ”tuotantopanos” kattaa myös tuotantohyödykkeet, eikä tullin peruutusta voida itsessään katsoa tueksi, ellei kyse ole liiallisesta peruutuksesta.

Tuotantohyödykkeitä ei kuitenkaan pidetä perusasetuksessa tarkoitettuina tuotantopanoksina, koska niitä ei fyysisesti käytetä vientituotteisiin.

(24) Intian viranomaiset asettivat kyseenalaiseksi komission alustavia päätelmiä varten käyttämän menetelmän yksikkökohtaisen tuen määrän laskemiseksi, koska järjestelmästä saatua etua verrataan ainoastaan viennistä saatuun liikevaihtoon. Intian viranomaiset väittivät, että etua pitäisi verrata koko liikevaihtoon, koska EPCGS-järjestelmän avulla tuodut tuotantohyödykkeet on käytetty sekä vientiettä kotimarkkinoille tarkoitettuihin tuotteisiin.

Kuitenkin on jo todettu, että kyseisen järjestelmän tuet ovat täysin riippuvaisia vientituloksesta (ks. edellä johdanto-osan 22 kappale). Perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti katsotaan asianmukaiseksi, että järjestelmästä saatua etua verrataan ainoastaan viennistä kertyneeseen liikevaihtoon, koska tuen myöntäminen liittyy tietyn arvoisen vientituloksen saavuttamiseen tiettynä ajanjaksona. Tämän vuoksi vaatimus, jonka mukaan järjestelmästä saatua etua tulisi verrata kokonaisliikevaihtoon, hylätään.

(25) Eräs vientiä harjoittava intialainen tuottaja väitti, että alustavissa päätelmissä käytetty kuolettamisaika (väliaikaisesta tullista annetun asetuksen johdanto-osan 42 kappaleessa mainittu 15,5 vuotta) on väärä ja että olisi pitänyt käyttää 21 vuoden kuolettamisaikaa; tämä vastaa aikaa, jonka yritys käyttää käyttöomaisuutensa kuolettamiseen.

On syytä huomata, että alustavia päätelmiä varten tavanomaisena ruostumatonta terästä valmistavan teollisuuden käyttämänä tuotantohyödykkeiden kuolettamisaikana käytettiin 15,5 vuotta, joka on yhteistyöhön osallistuneiden intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien toimittamiin tietoihin perustuva keskiarvo. Tämä on perusasetuksen 7 artiklan 3 kohdan mukaista; artiklassa todetaan, että jos tuki voidaan liittää käyttöomaisuuden hankintaan, tasoitustoimenpiteisiin johtavan tuen määrä lasketaan jakamalla tuki ajanjaksolle, joka vastaa tämän omaisuuden tavanomaista kuolettamisaikaa kyseisellä tuotannonalalla. Tämän säännöksen perusteella ei ole asianmukaista käyttää yrityskohtaisia kuolettamisaikoja. Siksi tämä vaatimus hylättiin.

(26) Eräs vientiä harjoittava intialainen tuottaja väitti, että konehankintoihin liittyvää etua ei olisi pitänyt ottaa huomioon laskennassa, koska kyseisiä koneita ei ollut tilattu tutkimusajanjakson kuluessa. Asian jatkotutkimuksissa kävi selvästi ilmi, että yritys oli tämän järjestelmän puitteissa vapautettu tuontitullista, joka normaalisti olisi kannettu tutkimusajanjakson aikana. Päätelmään ei vaikuta se, että kyseiset koneet eivät välttämättä ole olleet käytössä tutkimusajanjakson aikana.

(27) Lopuksi Intian viranomaiset väittivät, että järjestelmää käyttäneiden yritysten saaman kokonaistuen laskentaan sisällytetty korkomäärä ei sisälly Maailman kauppajärjestön (WTO) tukia ja tasoitustulleja koskevaan sopimukseen. Intian viranomaiset väittivät myös, että yhteisön käytäntönä ei ole ottaa tällaisia eriä huomioon laskettaessa tukijärjestelmistä hyötyvien yritysten saaman edun määrää.

Tämä väite hylättiin edellä johdanto-osan 20 kappaleessa esitetyistä syistä.

3. Vapautus tuloverosta (Income Tax Exemption Scheme)

(28) Väliaikaisesta tullista annetun asetuksen johdanto-osan 44 – 48 kappaleessa kuvattua Intian yhtiöveroa on alennettu verovuoden 1996 – 1997 jälkeen (ajanjakso, jona komissio teki järjestelmää koskevat väliaikaiset päätelmänsä). Tämän vuoksi alennettu veromäärä olisi otettava huomioon kyseisten intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien saaman edun laskemisessa.

Tämän väitteen osalta huomautetaan, että perusasetuksen 5 artiklassa säädetään, että tasoitustoimenpiteiden alaisten tukien määrä lasketaan vastaanottajan saaman sellaisen edun perusteella, jonka on todettu olleen tutkimusajanjakson aikana. Kuten edellä todettiin, komissio laski edun määrän alustavia päätelmiään varten verovuoden 1996 – 1997 perusteella (eli 1.4.1996 – 31.3.1997), joka vastasi parhaiten tutkimusajanjaksoa. Kyseisenä verovuonna sovellettiin 43 prosentin yhtiöveroa. Seuraavana verovuonna (eli 1.4.1997 – 31.3.1998) sovelletun yhtiöveron määrä laski 35 prosenttiin. Osan viimeksi mainitusta verovuodesta katsotaan ajoittuvan tämän menettelyn tutkimusajanjakson ajalle, minkä vuoksi on asianmukaista laskea tasoitustoimenpiteiden alaisen tuen määrä suhteessa näihin veroprosentteihin. Järjestelmää käyttäneiden yritysten tukimääriin on tehty vastaavat asianmukaiset oikaisut.

(29) Intian viranomaiset väittivät, että alustavia päätelmiä tehtäessä oli toimittu vastoin yhteisön aiempaa käytäntöä sekä vastoin tukia ja tasoitustulleja koskevaa sopimusta ja perusasetusta lisäämällä koron määrä tätä järjestelmää käyttäneiden yritysten saamaan kokonaisetuun.

Katsottiin, että yrityksen järjestelmästä saaman edun kohtuullisin mittari on yrityksen maksamattoman veron määrä tutkimusajanjaksoa parhaiten vastaavana verovuonna. Määrän katsotaan vastaavan kertasuoritteista avustusta, joka on yrityksen käytettävissä tutkimusajanjaksona. Kyseiseen avustukseen on lisätty korko edellä johdanto-osan 20 kappaleessa esitetyin perustein, ja Intian viranomaisten väite on tämän vuoksi hylättävä.

4. Tasoitustoimenpiteiden alaisten tukien määrä

(30) Edellä esitettyjen eri järjestelmiä koskevien lopullisten päätelmien perusteella tasoitustoimenpiteiden alaisten tukien määrä on tutkittujen vientiä harjoittavien tuottajien osalta seuraava:

	Passbook	DEPB	EPCGS	Tulovero	YHT.
Bhansali Bright Bars	13,7 %			0,7 %	14,4 %
Facor (Ferro Alloys Corp.)	84,5 %		1,1 %		85,6 %
Grand Foundry	84,5 %				84,5 %
Isibars	38,7 %		1,1 %	1,2 %	41,0 %
Mukand	18,1 %		0,1 %	1,4 %	19,6 %
Parekh				0,4 %	0,4 %
Panchmahal Steel	0,2 %		0,7 %		0,9 %
Raajratna Metal Industries	44,2 %			2,7 %	46,9 %
Venus Wire Industries	22,9 %			1,8 %	24,7 %
Viraj Impoexpo	25,6 %			1,4 %	27,0 %

(31) Muiden kuin yhteistyöhön osallistuneiden intialaisten yritysten lopullinen tuen määrä, joka ilmaistaan prosentteina vapaasti yhteisön rajalla -nettohinnasta, on 88,3 prosenttia, joka vastaa yhteistyössä toimineille tuottajille kussakin järjestelmässä myönnettyä korkeinta määrää.

(32) Yksi vientiä harjoittava tuottaja, Chandan Steel Ltd., toimi yhteistyössä polkumyynnin vastaisessa menettelyssä, jonka yhteydessä määritettiin väliaikaiset yrityskohtaiset polkumyyntimarginaalit ja vahinkomarginaalit, mutta kyseinen yritys ei toiminut kokonaan yhteistyössä tukien vastaisen menettelyn yhteydessä. Tässä menettelyssä tuen määrän määrittelyssä sovelletaan siis perusasetuksen 28 artiklaa, ja tämän yrityksen tuen määräksi saadaan 88,3 prosenttia yhteisön rajalla -nettohinnasta. Se, että tämä yritys toimi yhteistyössä polkumyynnin vastaisen menettelyn yhteydessä, on kuitenkin otettava huomioon, ja lopullisen tasoitustullin perusteena olisi käytettävä kyseiselle yritykselle polkumyynnin vastaisen menettelyn tutkimusajanjaksona yhteisöön harjoittamalle kyseisen tuotteen tuonnille vahvistettua vahingon korvaavaa tasoa, joka on tuen määrää matalampi.

(33) Väliaikaisesta tullista annetun asetuksen johdanto-osan 6 kappaleessa mainitun viejän (Sindia Steels Ltd.) osalta pidettiin asianmukaisena, että yhteistyössä toimineiden intialaisten yritysten todettua painotettua keskimääräistä tuen määrää tulisi soveltaa tähän yritykseen. Tämän yrityksen lopullisesti määritetty tuen määrä ilmaistuna prosentteina vapaasti yhteisön rajalla -nettohinnasta on 34,5 prosenttia.

E. VAHINKO

1. Yhteisön tuotannonala

(34) Lisätutkimusten jälkeen todettiin, että yhteisön tuotannonalan kumuloitu terästankojen tuotantomäärä ei muodosta 45 prosenttia yhteisön kokonaistuotannosta, kuten väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa vahvistettiin; oikea määrä on 38 prosenttia yhteisön kokonaistuotannosta. Tämä prosenttiosuus on perusasetuksen 9 artiklan 1 kohdassa ja 10 artiklan 8 kohdassa esitettyjen edellytysten mukainen.

2. Yhteisön kulutus, markkinaosuudet ja Intiasta tulevan tuonnin määrä

(35) Ilmoituksen jälkeen ei esitetty terästankojen kulutusta yhteisössä, markkinaosuuksia ja Intiasta tulevan tuonnin määrää koskevia huomautuksia. Tästä syystä vahvistetaan väliaikaisesta tullista annetun asetuksen johdanto-osan 53 – 56 kappaleessa esitetyt päätelmät.

3. Tuetulla tuonnilla Intiasta tuotujen tuotteiden hinnat ja hinnan alittavuus

a) *Alittavuusmarginaalien laskeminen*

(36) Kuten väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa (johdanto-osan 57 – 65 kappale) esitetään, suoritettiin yksityiskohtainen hinnan alittavuuden tarkastelu kyseisten intialaisten tuottajien osalta, joilla oli huomattavat alittavuusmarginaalit. Alittavuusmarginaalit laskettiin vertaamalla tuotetyypeittäin painotettuja keskimääräisiä vientihintoja yhteisön rajalla ja yhteisön tuotannonalan etuyhteyttä vailla olevilta osapuolilta veloittamia painotettuja keskimääräisiä vapaasti tehtaalla -hintoja. Intialaisia tuotetyyppejä,

joita vastaavia yhteisön tuotteita ei löydetty, ei otettu huomioon laskennassa sen jälkeen kun oli vahvistettu, että jäljelle jääneet liiketoimet olivat riittävän edustavia. Jos vienti tapahtui etuyhteydessä olevien yritysten välityksellä, vientihintoja oikaistiin asianmukaisesti tuonnin ja ensimmäiselle riippumattomalle asiakkaalle yhteisössä tapahtuneen jälleenmyynnin välisten kustannusten sekä odotettavissa olevan voiton huomioon ottamiseksi. Yhteisön tuotannonalan myyntihintoja oikaistiin yhteisön kuljetuskustannusten huomioon ottamiseksi. Intialaiset viejät myivät ainoastaan kauppiaille, kun taas yhteisön tuotannonala myi loppukäyttäjille ja kauppiaille. Tämän vuoksi yhteisön tuotannonalan myyntiä loppukäyttäjille oikaistiin vastaamaan kauppiasporrasta. Lisäksi intialaisia myyntihintoja oikaistiin käsittelykustannusten osalta yhteisön rajalla -tasolle.

(37) Useat intialaiset tuottajat toistivat pyyntönsä, joka koskee oikaisun tekemistä toimitusaikojen erojen ja toimitusaikojen luotettavuuden erojen vuoksi. Tuottajat väittivät erityisesti, että niiden on säännönmukaisesti annettava hyvityksiä asiakkailleen toimitusten myöhästymisten vuoksi. Toimitusten myöhästymisistä johtuvat hyvityslaskut eivät kuitenkaan osoita, että Intian pitemmät toimitusajat tai toimitusaikojen epävarmuus vaikuttaisivat myyntihintaan hintaneuvottelujen yhteydessä. Oikaisemista koskevaa pyyntöä ei näin ollen voida hyväksyä. Tässä yhteydessä otettiin huomioon myös se, että intialaisten tuottajien sopimuksen mukaiset toimitusajat vaihtelivat usein neljästä kuuteen kuukauteen, eikä tämä vaikuttanut sovittuun myyntihintaan.

(38) Kaikki intialaiset tuottajat toistivat myös pyyntönsä oikaisun tekemisestä laatuerojen huomioon ottamiseksi. Tuottajat väittivät erityisesti, että yhteisön tuottajien tuottamien terästankojen työstettävyys oli parempi, mikä vähensi terästankojen jatkojalostusprosessien kiertoaikoja. Tältä osin todettiin, että yhteisön tuottajat todellakin myivät tietyn osan tuotteista tuotenimikkeellä, jolla ilmaistaan tuotteiden parempaa työstettävyyttä. Todettiin kuitenkin, ettei hintarakenne johdonmukaisesti osoittanut, että paremmin työstettäviä tuotteita myytäisiin korkeimmilla hinnoilla ja että niillä siis olisi korkeampi markkina-arvo. Tämän vuoksi oikaisua ei voitu myöntää, koska vaikutusta hintoihin ja hintojen vertailtavuuteen ei todettu. Lisäksi todettiin, että kaikki intialaiset tuottajat olivat tehneet samanlaisen oikaisupyynnön ottamatta huomioon mahdollisia laatueroja tuotteidensa välillä.

(39) Eräs intialainen yritys väitti, että yhteisön tuotannonalan myyntihinta koostui perushinnasta ja niin kutsutusta ”seostelisästä”, toisin sanoen hintatekijästä, joka liittyy terästankojen sisältämiin seosteisiin. Yritys vaati, että seostelisä jätettäisiin pois yhteisön hinnoista alittavuuslaskelmien osalta. Tätä vaatimusta ei voitu hyväksyä, koska seostelisä oli osa asiakkaiden maksamaa myyntihintaa. Tässä yhteydessä todettiin, että myös intialaisiin myyntihintoihin sisältyi seosteeseen liittyvä tekijä, vaikka siihen ei erityisesti viitattu laskussa.

(40) Kun otetaan huomioon edellä kuvatut oikaisut, alittavuusmarginaalit ovat seuraavat:

— Bhansali Bright Bars Pvt Ltd./ Bhansali Ferromet Pvt Ltd., Mumbai	14,5 %
— Chandan Steel Ltd., Umbergaon	14,9 %
— Facor (Ferro Alloys Corp. Ltd.), Nagpur	13,0 %
— Grand Foundry Ltd., Mumbai	13,2 %
— Isibars Ltd., Mumbai	19,4 %
— Mukand Ltd., Mumbai	17,8 %
— Panchmahal Steel Ltd., Baroda	13,9 %
— Parekh Bright Bars Pvt Ltd., Thane	5,8 %
— Raajratna Metal Industries Ltd., Ahmedabad	15,8 %
— Venus Wire Industries Ltd., Mumbai	12,8 %
— Viraj Alloys Ltd./ Viraj Impoexpo Ltd, Mumbai	15,7 %

(41) Sindia Steel Ltd. -yritystä varten laskettu painotettu keskimääräinen alittavuusmarginaali (vrt. edellä johdanto-osan 33 kappale) oli 16,8 %. Näiden alittavuusmarginaalien todettiin olevan huomattavia.

b) *Kilpailun vastaista toimintaa koskeva väite*

(42) Ilmoituksen jälkeen tekemissään huomautuksissa intialaiset yritykset väittivät edelleen, että alittavuusmarginaalien laskeminen sekä muut vahinkoa koskeviin tekijöihin, syy-yhteyteen ja yhteisön etuun liittyvät päätelmät tämän tutkimuksen yhteydessä ovat turhia, kun otetaan huomioon kilpailuasioita koskeva komission päätös [1]. (Asia IV/35.814 — Seostelisä. Päätöksessä todetaan, että ruostumatonta terästä olevien levytuotteiden tuottajat yhteisössä olivat muuttaneet yhteisesti seostelisän viitearvojen laskukaavaa. Tämän menettelytavan tavoitteena ja seurauksena on ollut sekä rajoittaa että vääristää tavanomaista kilpailua yhteismarkkinoilla.

[1] EYVL L 100, 1.4.1998, s. 55

(43) Tässä yhteydessä muistutetaan, että päätös koski ruostumattomasta teräksestä valmistettuja levytuotteita, eikä ruostumattomasta teräksestä valmistettuja tankoja, jotka kuuluvat pitkiin tuotteisiin. Lisäksi levytuotteiden tuottajat ja terästankojen tuottajat ovat suurelta osin eri yrityksiä, ja terästankojen tuottajia on huomattavasti enemmän kuin teräslevytuotteiden tuottajia.

(44) Intialaiset tuottajat ovat kuitenkin toistaneet väitteensä, että myös terästankojen osalta oli olemassa yhdenmukaistettu menettelytapa. Jotkin näistä yrityksistä ovat myös tehneet terästankoja koskevasta asiasta virallisen valituksen komissiolle asetuksen (ETY) N:o 17/62 ([1]) 3 artiklan perusteella. Väitteensä tueksi intialaiset yritykset kertoivat, että yksi yhteisön kansallisista teräsyhteisöistä jakoi kaikille jäsenilleen kuukausittain luettelot maan merkittävimmän tuottajan soveltamista seostelisistä. Lisäksi yritykset väittivät, että kyseinen tuottaja sovelsi samaa kerrointa (niin kutsuttua tuottotekijää) kuin eri jäsenvaltiossa oleva kauppias laskeakseen terästankojen seostelisän levytuotteiden seostelisän perusteella. Yritykset väittivät, että esitetyt tiedot ovat ratkaiseva todiste siitä, että terästankojen markkinoilla noudatetaan yhdenmukaistettua menettelytapaa.

(45) Tässä yhteydessä on syytä todeta, että seostelisäjärjestelmän soveltaminen ja tuottotekijän käyttö ei sellaisenaan ole lainvastaista. Seostelisäjärjestelmän avulla ruostumattoman teräksen tuottajan on mahdollista laillisesti siirtää seostekijöiden markkinahintojen muutokset asiakkailta perittäviin myyntihintoihin ja siten suojella itseään tuotantokustannusten huomattavilta vaihteluilta. Lisäksi todettiin, että seostelisän käyttö on yleistä yhteisön ulkopuolisilla muilla teräsmarkkinoilla ja että seostelisää on lyhyttä keskeytystä lukuun ottamatta käytetty yhteisössä usean vuoden ajan. Lisäksi Euroopan hiili- ja teräsyhteisön alaan kuuluvien tuotteiden osalta EHTY:n perustamissopimuksen 60 artiklassa ja sitä koskevassa yhteisön lainsäädännössä yhteisön tuottajia vaaditaan tiedottamaan sovellettavasta seostelisäjärjestelmästä komissiolle ja muille asianosaisille päätöksen N:o 37/54 ([2]) (6 artiklan b kohta).

(46) Tämän vuoksi ja asiassa IV/35.814 tehdyn komission päätöksen mukaisesti seostelisäjärjestelmän soveltaminen voisi olla laitonta ainoastaan, jos seostelisäjärjestelmää sovellettaisiin yhdenmukaisella, toisin sanoen kilpailun vastaisella tavalla. Tästä ei kuitenkaan tutkimuksen aikana löydetty ratkaisevia todisteita.

(47) Lisäksi todettiin, että yhteisön tuottajien samoista tuotteista perimät hinnat vertailukelpoisille asiakasryhmille vaihtelivat merkittävästi saman ajanjakson aikana, mikä johti yhteisön tuotannonalan osalta siihen, että kannattavuus oli erilainen.

(48) Edellä esitetyn perusteella todettiin, että vahinkoa ja yhteisön etua koskevat päätelmät, joihin alittavuusmarginaalien laskeminen sisältyi, eivät olleet merkityksettömiä, kuten intialaiset yritykset väittivät. Tämän vuoksi ei voitu hyväksyä Intian vaatimusta, että tutkimus olisi päätettävä. Ei ollut myöskään mahdollista lykätä tukien vastaista menettelyä koskevaa tutkimusta siihen asti, että komissio on saanut päätökseen väitettyä kilpailun vastaista toimintaa koskevan tutkimuksen, koska perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdan mukaisesti tukien vastaista menettelyä koskevat tutkimukset on saatettava päätökseen 13 kuukauden kuluessa niiden vireillepanosta.

(49) Todettiin kuitenkin, että komissio jatkaa väitettyä kilpailun vastaista toimintaa koskevaa tutkimusta. Jos komissio toteaa yhdenmukaistetun menettelytavan olemassaolon, se voi omasta aloitteestaan panna vireille uudelleentarkastelun. Uudelleentarkastelu toteutettaisiin nopeasti enintään 12 kuukauden kuluessa, jotta voidaan tutkia, vaikuttaako kilpailun vastainen käytäntö vahinkoa, syy-yhteyttä ja yhteisön etua koskeviin päätelmiin, ja jos, niin missä määrin.

4. **Yhteisön tuotannonalan tilanne**

(50) Väliaikaisen tullin käyttöön ottamista koskevan asetuksen antamisen jälkeen ei esitetty huomautuksia yhteisön tuotannonalan tilanteesta tuotannon määrän, kapasiteetin ja kapasiteetin käytön, myynnin määrän, markkinaosuuden, myyntihintojen, kannattavuuden, työllisyyden ja varastojen osalta. Sen vuoksi vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 67 – 78 kappaleessa esitetyt päätelmät.

Intian viranomaiset asettivat kuitenkin kyseenalaiseksi näihin päätelmiin perustuvat päätelmät; erityisesti väitettiin, että yhteisön tuotantolukujen pienenemisestä ei voida syyttää intialaisen tuonnin kasvua. Tämä väite koskee syy-yhteyttä, jota käsitellään jäljempänä. Intian viranomaiset väittivät myös, että yhteisön tuotannonala lisäsi myyntiään etuyhteydessä oleville osapuolille vuodesta 1994 ekstrapoloidun tutkimusajanjakson aikana (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 52 kappale). Tämä ei kuitenkaan kumoa kokonaismyyntiä (erityisesti markkinaosuuden kielteistä kehitystä vuodesta 1994 lähtien) ja etuyhteyttä vailla oleville osapuolille suuntautunutta myyntiä koskevia toteamuksia ja päätelmiä, joita myös käytetään hinnan alittavuutta koskevissa laskelmissa.

([1]) EYVL 13, 21.2.1962, s. 204/62
([2]) EYVL 18, 1.8.1954, s. 470/54

5. **Päätelmä**

(51) Edellä esitetyn perusteella pääteltiin, että yhteisön tuotannonalalle aiheutuu merkittävää vahinkoa, kuten väliaikaisesta tullista annetun asetuksen johdanto-osan 79 kappaleessa esitetään.

F. **SYY-YHTEYS**

(52) Väliaikaisen tullin käyttöön ottamista koskevan asetuksen hyväksymisen jälkeen jotkin intialaiset yritykset asettivat kyseenalaiseksi sen, johtuiko yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinko Intiasta peräisin olevasta tuetusta tuonnista. Väitettiin erityisesti, että vahinko aiheutui muista tekijöistä, nimittäin muista maista peräisin olevasta halpatuonnista. Lisäksi väitettiin, että muiden yhteisön tuottajien tilanne ei ollut kehittynyt samansuuntaisesti kuin yhteisön tuotannonalan tilanne.

(53) Tässä yhteydessä on syytä huomata, että Intiasta peräisin oleva tuonti oli merkittävää koko tarkasteltavana olevan ajanjakson ajan, ja sen markkinaosuus oli huipussaan 9,1 prosenttia vuonna 1996. On myös todettu, että tuontia harjoitettiin hinnoilla, jotka alittivat huomattavasti yhteisön tuotannonalan hinnat. Lisäksi otettiin huomioon, että useat kauppiaat ostavat terästankoja sekä intialaisilta tuottajilta että yhteisön tuottajilta, ja tämä johtaa siihen, että markkinat ovat avoimet ja reagoivat herkästi hintaan.

Todettiin, että edellä mainitut Intiasta peräisin olevan tuonnin kehityssuuntaukset osuivat yksiin yhteisön tuotannonalan tilanteen heikkenemisen kanssa; tämä koski erityisesti yhteisön markkinaosuuden menetyksiä ja hintojen laskua vuodesta 1995 lähtien. Intiasta peräisin olevien terästankojen tuetun tuonnin vuoksi yhteisön tuotannonalan oli tutkimusajanjakson aikana laskettava merkittävästi hintojaan kannattavuuden heikkenemisestä huolimatta. Tämän vuoksi vahvistettiin syy-yhteys tuetun tuonnin sekä tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välillä.

(54) Tutkittiin myös, ovatko muut tekijät kuin tuettu tuonti voineet olla osaltaan aiheuttamassa yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa. Tässä yhteydessä todettiin, että muista maista tuleva tuonti oli määrältään perusasetuksen 14 artiklan 4 kohdassa vahvistettuja kynnyksiä vähäisempää tai lähellä kyseisiä kynnysarvoja ja/tai hinnoiltaan kalliimpaa. Niinpä tämän tuonnin ei voida katsoa poistavan syy-yhteyttä Intiasta tulevan tuetun tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon väliltä.

(55) Lisäksi tutkittiin joidenkin intialaisten tuottajien väite siitä, että muiden yhteisön tuottajien tilanne oli yhteisön tuotannonalan tilannetta huomattavasti parempi. Tässä yhteydessä on pidettävä mielessä, että yksityiskohtaisia, tarkistettuja tietoja on käytettävissä ainoastaan yhteisön tuotannonalasta. Kun otetaan huomioon terästankojen markkinoiden avoimuus ja hintaherkkyys yhteisössä, pääteltiin, että muiden yhteisön tuottajien kehitys on todennäköisesti noudattanut yhteisön tuotannonalan kehityssuuntausta varsinkin hintojen osalta.

(56) Väitettiin myös, että yhteisön tuotannonalan terästankojen myyntihintojen lasku vuodesta 1995 lähtien olisi seurausta seostehintojen laskusta. Todettiin kuitenkin, että seosteiden maailmanmarkkinahintojen muutokset koskevat myös intialaisia tuottajia, eivätkä ne siis vaikuta todettuun hintojen alittavuuteen. Lisäksi todettiin, että yhteisön tuotannonala oli myös laskenut huomattavasti perushintojaan.

(57) Edellä esitetyn perusteella vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 80 — 88 kappaleessa esitetyt päätelmät, joiden mukaan Intiasta peräisin oleva tuettu halpatuonti on erikseen tarkasteltuna aiheuttanut huomattavaa vahinkoa yhteisön tuotannonalalle.

G. **YHTEISÖN ETU**

(58) Väliaikaisen tullin käyttöön ottamista koskevan asetuksen hyväksymisen jälkeen ei esitetty perusteltuja huomautuksia yhteisön etua koskevasta tarkastelusta, joka esitettiin väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 89 — 94 kappaleessa.

(59) Tämän vuoksi päätellään, että toimenpiteiden käyttöön ottaminen palauttaa tehokkaan kilpailun, jonka avulla yhteisön tuotannonala voi hankkia takaisin menetetyt markkinaosuudet ja parantaa kannattavuuttaan.

(60) Koska käyttäjät ja tuojat eivät esittäneet kantaansa, oletettiin, että odotettavissa olevan hintojen nousun vaikutus on rajallinen, kun otetaan huomioon myös ehdotettu tullin taso. Pääteltiin, että hyvän kauppatavan palauttaminen johtaisi myös varhaisemman jalostusasteen teollisuuden kilpailukyvyn parantumiseen.

(61) Yhteenvetona pääteltiin, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 89 — 93 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa. Ei siis ole pakottavia syitä, joiden perusteella olisi pääteltävä, että toimenpiteiden käyttöönotto ei tässä tapauksessa olisi yhteisön edun mukaista.

H. TASOITUSTOIMENPITEET

(62) Edellä olevien vientitukea, vahinkoa, syy-yhteyttä ja yhteisön etua koskevien päätelmien perusteella tarkasteltiin, minkä muotoisia ja tasoisia lopullisia tasoitustoimenpiteitä olisi toteutettava vahinkoa aiheuttavien vientitukien kauppaa vääristävien vaikutusten poistamiseksi sekä tehokkaiden kilpailuolosuhteiden palauttamiseksi terästankojen markkinoille yhteisössä.

(63) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 96—98 kappaleessa selvitettiin, laskettiin siis vahinkoa aiheuttamaton hintataso, toisin sanoen taso jolla yhteisön tuotannonala voisi kattaa tuotantokustannuksensa ja saada kohtuullisen määrän voittoa kyseisen tuotteen myynnistä.

(64) Eräs intialainen yritys väitti, että vahinkoa aiheuttamattoman hintatason laskenta suoritettiin virheellisesti, koska kaikkien tuotelajien voittomarginaali oli sama. On huomattava, että vahinkoa aiheuttamaton hintataso laskettiin vähentämällä keskimääräisestä myyntihinnasta tuotelajeittain yhteisön tuotannonalan painotettu keskimääräinen voittomarginaali sekä lisäämällä kohtuullinen määrä voittoa, kuten edellä on selvitetty. Tätä menettelyä pidettiin tutkimuksen kannalta asianmukaisimpana.

(65) Vahinkoa aiheuttamattoman hintatason ja intialaisten tuottajien vientihintojen vertailu johti seuraaviin vahinkomarginaaleihin ilmaistuna suhteessa vapaasti yhteisön rajalla - tason hintoihin:

- Bhansali Bright Bars Pvt Ltd./Bhansali Ferromet Pvt Ltd., Mumbai 18,4, %
- Chandan Steel Ltd., Umbergaon 19,0 %
- Facor (Ferro Alloys Corp. Ltd.), Nagpur 16,5 %
- Grand Foundry Ltd., Mumbai 16,6 %
- Isibars Ltd., Mumbai 25,5 %
- Mukand Ltd., Mumbai 25,3 %
- Panchmahal Steel Ltd., Baroda 17,6 %
- Parekh Bright Bars Pvt Ltd., Thane 7,5 %
- Raajratna Metal Industries Ltd., Ahmedabad 19,8 %
- Venus Wire Industries Ltd., Mumbai 16,1 %
- Viraj Alloys Ltd./ Viraj Impoexpo Ltd, Mumbai 20,2 %

(66) Sindia Steels Ltd. -yritykseen sovelletaan yhteistyössä toimineiden intialaisten yritysten vahinkomarginaalien painotettua keskiarvoa. Vahinkomarginaaliksi saatiin näin 22,1 prosenttia.

(67) Perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan mukaan tullin on vastattava tuen määrää, ellei vahinkomarginaali ole tätä alempi. Yhteistyössä toimineisiin tuottajiin sovellettavat tullit ovat siten seuraavat:

- Bhansali Bright Bars Pvt Ltd./Bhansali Ferromet Pvt Ltd., Mumbai 14,4 %
- Chandan Steel Ltd., Umbergaon 19,0 %
- Facor (Ferro Alloys Corp. Ltd.), Nagpur 16,5 %
- Grand Foundry Ltd., Mumbai 16,6 %
- Isibars Ltd., Mumbai 25,5 %
- Mukand Ltd., Mumbai 19,6 %
- Panchmahal Steel Ltd., Baroda 0,0 %
- Parekh Bright Bars Pvt Ltd., Thane 0,0 %
- Raajratna Metal Industries Ltd., Ahmedabad 19,8 %
- Venus Wire Industries Ltd., Mumbai 16,1 %
- Viraj Alloys Ltd./Viraj Impoexpo Ltd, Mumbai 20,2 %

(68) Sindia Steels Ltd. -yritykseen sovellettavan tullin määrän olisi oltava 22,1 prosenttia.

(69) Pidettiin aiheellisena vahvistaa yhteistyöhön osallistumattomiin yrityksiin sovellettava tulli korkeimman määritetyn tullin mukaisesti 25,5 prosentiksi sen vuoksi, että intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien yhteistyön taso oli korkea, ja koska haluttiin välttää yhteistyöstä kieltäytymisen palkitseminen sekä varmistaa, että tasoitustoimenpiteitä ei kierretä.

I. SITOUMUKSET

(70) Tutkimuksen myöhäisessä vaiheessa useat intialaiset yritykset esittivät sitoumuksia. Yritykset esittivät, että ne eivät tulevaisuudessa hyödyntäisi tasoitustoimenpiteiden alaiseksi todettuja vientitukia yhteisöön suuntautuvassa viennissään. Yritysten mukaan sitoumus aiheuttaisi sen, että vientihinnat nousisivat merkittävästi.

Tätä tarjousta ei voitu hyväksyä. Ensinnäkin kyseiset yritykset saisivat edelleen tasoitustoimenpiteiden alaisia tukia, jotka perustuisivat muualle kuin yhteisöön suuntautuvaan vientiin ja jotka koskisivat sellaisten raaka-aineiden ja tuotantohyödykkeiden tuontia, joita käytetään muiden tuotteiden kuin terästankojen tuotantoon. Siten tällaista sitoumusta olisi mahdotonta valvoa, jolloin on mahdollista, että sitoumusta kierretään.

Toiseksi ehdotuksissa ei tehty hintasitoumuksia, ja siksi sitoumuksen hyväksymisen ei katsota poistavan tuetun tuonnin haitallisia vaikutuksia.

Ehdotusten tekemisen määräajan umpeutumisen jälkeen eräs toinen vientiä harjoittava tuottaja esitti hintasitoumusta. Tämä yritys esitti, että se noudattaisi tiettyjä vähimmäishintoja. Tarjous tutkittiin ja todettiin, että koska kyseisen tuotteen tuotetyypit ja hinnat vaihtelevat huomattavasti, olisi vaikeaa määrittää hintaa, joka poistaisi tuetun tuonnin vahingolliset vaikutukset. Sitoumusta koskevaa ehdotusta ei näin ollen voitu hyväksyä.

J. VÄLIAIKAISTEN TULLIEN KANTAMINEN

(71) Kun otetaan huomioon vientiä harjoittavien tuottajien osalta todettujen tasoitustoimenpiteiden alaisten tukien suuruus ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon vakavuus, pidetään tarpeellisena, että asetuksen (EY) N:o 1556/98 mukaisesti väliaikaisen tasoitustullin vakuutena olevat määrät kannetaan lopullisesti lopullisen tullin määräisinä, jollei väliaikaisen tullin määrä ole alhaisempi; tällöin olisi sovellettava väliaikaisesta tullista annettua asetusta.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen tasoitustulli Intiasta peräisin olevien, CN-koodeihin 7222 20 11, 7222 20 21, 7222 20 31 ja 7222 20 81 kuuluvien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen tankojen tuonnissa.

2. Seuraavassa luettelossa mainittujen yritysten valmistamien tuotteiden polkumyyntitullin määrä vapaasti yhteisön rajalla -nettohinnasta on seuraava:

Valmistaja	Tulli (%)	Taric-lisäkoodi
Bhansali Bright Bars Pvt Ltd./Bhansali Ferromet Pvt Ltd., Mumbai	14,4	8226
Chandan Steel Ltd., Umbergaon	19,0	8593
Facor (Ferro Alloys Corp. Ltd.), Nagpur	16,5	8400
Grand Foundry Ltd., Mumbai	16,6	8401
Isibars Ltd., Mumbai	25,5	8402
Mukand Ltd., Mumbai	19,6	8403
Panchmahal Steel Ltd., Baroda	0	8404
Parekh Bright Bars Pvt Ltd., Thane	0	8594
Raajratna Metal Industries Ltd., Ahmedabad	19,8	8405
Sindia Steels Ltd., Nashik	22,1	8406
Venus Wire Industries Ltd., Mumbai	16,1	8407
Viraj Impoexpo Ltd./Viraj Alloys Ltd., Mumbai	20,2	8410
Kaikki muut yritykset	25,5	8900

3. Jollei toisin säädetä, sovelletaan voimassa olevia tulleja koskevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Kannetaan lopullisesti asetuksen (EY) N:o 1556/98 mukaisesti väliaikaisen tasoitustullin vakuutena olevat määrät väliaikaisten tullien määrän mukaisina, jos nämä ovat lopullisia määriä alemmat. Muissa tapauksissa ne kannetaan lopullisesti käyttöön otetun tullin määrän mukaisina. Vapautetaan lopullisen tasoitustullin ylittävät vakuutena olevat määrät.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 13 päivänä marraskuuta 1998.

Neuvoston puolesta
J. FARNLEITNER
Puheenjohtaja